

OSLO BYFOGDEMBETE

KJENNELSE

Avsagt: 05.09.2017

Sak nr.: 17-120095TVI-OBYF

Dommer: dommerfullmektig Erik Sverdrup Enger-Mår

Saken gjelder: Etterfølgende muntlig behandling av midlertidig forføyning

Wr Entertainment ASA

Advokat Eirik Wensell Raanes

Wr Films Entertainment Group Inc.

Advokat Eirik Wensell Raanes

mot

Gunnar Ryan Wiik

Advokat Ole Edvard Tokvam

KJENNELSE

WR Entertainment ASA, org. nr. 914 942 284, ("WR ASA") og WR Films Entertainment Group Inc., 9701 Wilshire Blvd, 10th floor, Beverly Hills, CA, USA ("WR Inc.") (heretter samlet benevnt som "Saksøker") begjærte midlertidig forføyning overfor Gunnar Ryan Wiik ("Saksøkte") ved begjæring datert 28. juni 2017.

Den 29. juni 2017 avsa Oslo byfogdembete kjennelse i sak 17-105520TVI-OBYF/1 med følgende slutning:

- 1. Gunnar Ryan Wiik forbys å overføre, eller på annen måte disponere rettslig over, derunder selge eller pantsette, samt å utøve aksjonærrettigheter for, 18 774 525 aksjer i WR Entertainment ASA fra VPS-konto 01613 0000025 i DNB.*
- 2. Forføyningen gjennomføres ved at den registreres på Gunnar Ryan Wiiks VPS-konto 01613 0000025 i DNB. Registrering skal skje før kjennelsen gjøres kjent for Gunnar Ryan Wiik. Forføyningen løper til rettstvisten mellom WR Entertainment AS og WR Films Entertainment Group Inc. om aksjene er rettskraftig avgjort.*
- 3. Gunnar Ryan Wiik betaler saksomkostninger med kr. 64.122 til WR Entertainment ASAs og WR Films Entertainment Group Inc. innen to uker fra forkynnelse av denne kjennelse.*

Den 28. juli 2017 fremsatte Saksøkte begjæring om muntlig forhandling om den midlertidige forføyningen jf. tvisteloven § 32-8. Muntlig forhandling i saken ble avholdt 24. og 25. august 2017, hvor Tasmin Lucia-Khan møtte som partsrepresentant for Saksøker og begge partene avga partsforklaring. I tillegg møtte partenes prosessfullmektiger med hver sin rettslige medhjelper og 10 vitner avga forklaringer. Det vises for øvrig til rettsboken.

Sakens bakgrunn:

WR Inc. ble etablert i California i 2009 av Saksøkte og en rekke medgründere. Formålet var i hovedsak filmproduksjon. Selskapet kjøpte i 2011 rettighetene til å produsere filmer basert på Morgan Kane-bøkene til Kjell Hallbing. Siden da har selskapets hovedaktivitet vært å produsere den første Morgan Kane-filmen.

Selskapet har ved flere anledninger hatt økonomiske problemer og med dette behov for oppkapitalisering. Som ledd i denne prosessen ble det besluttet at selskapet skulle noteres i Norge. Derfor stiftet man selskapet WR ASA i Norge, og det nye selskapet overtok aksjene i WR Inc. Selskapet ble først stiftet som alminnelig AS i januar 2015, og ble omdannet til ASA i november 2015 forut for at selskapet ble introdusert på Merkur Markets på Oslo Børs den 13. januar 2016.

Overtakelsen ble teknisk gjort ved et aksjebytte, dvs. ved at aksjonærene i WR Inc. skjøt inn aksjene som tingsinnskudd i WR ASA og fikk utstedt aksjer i WR ASA i samme antall som de tidligere hadde hatt i WR Inc. WR Inc. ble derved et heleid datterselskap av WR ASA.

Saksøkte hadde en sentral rolle i WR Inc. fra oppstarten i 2009 og frem til desember 2016. Det skjedde visse endringer i selskapets ledelse forut for noteringen av WR ASA. Britiske Tasmin Lucia-Khan kom inn i ledelsen i november 2015, først som styremedlem og deretter også som direktør fra januar 2016. Selskapets nye ledelse iverksatte i november 2016 en granskning av selskapsdisposisjoner fra selskapets tidligere ledelse etter pågang fra flere aksjonærer om at grunnlaget for Saksøktes aksjeinnehav burde undersøkes.

Den 20. november 2016 ble det avholdt et telefonmøte mellom Lucia-Khan, Saksøkte og styremedlemmene Frode Foss og James Cardwell. I dette telefonmøtet var aksjeoverdragelsene hovedtema, og det var på dette tidspunktet Saksøkte og Cardwell ble klar over påstandene om at Saksøkte uberettiget hadde skaffet seg flere større aksjeposter.

Granskningen avdekket Saksøktes mulige rettsstridige tilegnelse av aksjer, og også at Saksøkte muligens hadde belastet selskapet med private utgifter. Funnene under granskningen er bakgrunnen for et søksmål som ble anlagt for amerikanske domstoler 19. juni 2017. Saksøkte trakk seg fra alle verv i selskapene den 12. desember 2016.

De aksjer som Saksøkte anfører å eie og som er sakens tema ble overtatt fra to ulike aksjonærgrupperinger. Den ene grupperingen består av de to norske aksjonærene Øyvind Holm-Johnsen og Steinar Larsen, og den andre grupperingen består av de fire amerikanske aksjonærene Duane Eberlein, Michael J. Smith, Lee Mimms og Alan Bell.

Konfliktnivået mellom partene har blitt svært høyt. WR Inc. har anlagt søksmål mot Saksøkte ved hans hjemting, som er Superior Court of the State of California, County of Los Angeles. Søksmålet gjelder blant annet krav om at Saksøkte skal returnere en aksjepost på 18 774 525 aksjer i WR ASA. Aksjene har tidligere stått på en nominee-konto i Merrill Lynch i USA, men de ble den 16. juni 2017 overført til Saksøktes VPS-konto i DNB. Grunnlaget for kravet om tilbakeføring av aksjene er at Saksøkte, etter Saksøkers oppfatning, har tilegnet seg aksjene på rettsstridig vis fra WR Inc., og at han derfor ikke er rettmessig eier av aksjene og må levere disse tilbake.

Saksøker frykter at Saksøkte vil disponere over aksjene i strid med WR-selskapenes interesser, slik at kravet på tilbakeføring blir vanskeliggjort. Saksøker ønsker derfor midlertidig sikring slik at Saksøkte ikke kan disponere over aksjene inntil hovedsaken er endelig avgjort av amerikanske domstoler.

Saksøker har i det vesentlige anført:

Vilkårene og forføyningskravet

Vilkårene for midlertidig forføyning er i utgangspunktet at saksøkerne kan sannsynliggjøre hovedkravet og en sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2 (1), samt at den skade eller ulempe som saksøkte blir påført ikke står i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyning blir besluttet, jf. § 34-1 (2).

Kravet som skal sikres går ut på tilbakeføring av aksjer til Saksøker, og Saksøker frykter at Saksøkte vil forsøke å avverge et slikt krav gjennom salg av aksjene eller overføring til en konto som det vil være vanskelig for Saksøker å oppnå tvangsfullbyrdelse i.

Forføyningskravet vil derfor være at det skal statueres et rådighetsforbud for Saksøkte i påvente av rettskraftig avgjørelse av saken i USA. Dette vil formuleres slik at Saksøkte forbys å overføre aksjene fra sin VPS-konto, å disponere rettslig over aksjene og å utøve aksjonærrettighetene i påvente av rettskraftig avgjørelse av den amerikanske saken.

Hovedkravet

Hovedkravet innebærer i realiteten kun at det fastslås at de omtvistede 18 774 525 aksjene tilhører Saksøker, og at Saksøkte derfor plikter å tilbakeføre dem. Aksjene ble overdratt til WR Inc. som ledd i en plan om å restrukturere og oppfinansiere selskapet. Det kan ikke være tvil om at virkningen av de forskjellige overdragelsene, både fra Larsen, Holm-Johnsen, Cardwell, Smith, Mimms og Bell, var at WR Inc. materielt sett ble eier av aksjene. Det har ikke senere skjedd en gyldig overføring av eiendomsrett fra WR Inc., og en slik overføring av aksjene ville i så fall krevd beslutning fra styret i selskapet. Det eneste som har skjedd, er imidlertid at Saksøkte har beordret overføring av aksjene til seg selv. Overføringen av aksjene fra selskapet til Saksøkte innebar en betydelig verdioverføring og var åpenbart ikke i selskapets interesse. Selv om WR Inc. er amerikansk og underlagt amerikansk selskapsrett, anses det unødvendig å bruke tid og ressurser på å underbygge at Saksøkte ikke var selskapsrettslig bemyndiget til å overføre aksjene til seg selv – og ganske særlig uten at det ble betalt noe form for vederlag for aksjene. Saksøkte var åpenbart inhabil til å ta en slik avgjørelse, og overføring av verdier til selskapets ledere vil ikke i noe lands rett være noe lederen selv kan beslutte.

Det var kun Saksøkte, Christoffer Lunde og Duane Eberlein som hadde innsyn i selskapets aksjebok, og ingen andre i selskapets ledelse enn Saksøkte hadde derfor innsikt i overføringene til Saksøkte. Uten at det er nødvendig for å begrunne selskapets fortsatte eiendomsrett til de omtvistede aksjene, synes det klart at Saksøkte fikk Lunde og Eberlein til å tro at Saksøkte var den rettmessige eieren av aksjene. Ikke før i november 2015, i forbindelse med selskapets forberedelser til børsnoteringen i Norge, gjorde Saksøkte aksjeboken tilgjengelig for alle de øvrige aksjonærene. I november 2016 kontaktet en rekke aksjonærer styret i WR Inc. og WR ASA, og fremmet bekymringer over kildene til

og størrelsen på Saksøktes aksjepost. Som følge av aksjonærenes mistanke om at Saksøkte urettmessig hadde tilegnet seg en stor andel aksjer, iverksatte Lucia-Khan, som nylig hadde tiltrådt som ny direktør i WR-selskapene, interne undersøkelser. Saksøkte trakk seg fra WR-selskapene kort tid etter disse undersøkelsene startet.

Sikringsgrunn/fare ved opphold

Som sikringsgrunn påberoper Saksøker både § 34-1 (1) bokstav a) om at "saksøktes adferd gjør det nødvendig med en midlertidig sikring av kravet fordi forfølgningen eller gjennomføringen av kravet ellers vil bli vesentlig vanskeliggjort", og bokstav b) om at "det finnes nødvendig for å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe". Bokstav a) gjelder altså gjennomføring av kravet, mens bokstav b) gjelder annen vesentlig skade eller ulempe.

Begge bestemmelser er anvendelige, men Saksøker er av den oppfatning at bokstav a) passer best idet den grunnleggende frykt er at Saksøkte vil vanskelig- eller umuliggjøre gjennomføringen av tilbakeleveringskravet ved å disponere over aksjene. Det kan skje enten ved at han selger aksjene for å bedre egen likviditet, at han overfører dem til stråmenn for å bevare sin egen posisjon i selskapet, at han bruker dem som betalingsmiddel overfor pågående kreditorer, eller ved at han overfører dem ut av sin VPS-konto og til en konto i en annen jurisdiksjon hvor tvangsfullbyrdelse av tilbakebetalingskravet vil være vesentlig vanskeligere.

Det er alminnelig antatt at forføyning etter bokstav a) ikke kan innebære en foregrepet oppfyllelse av hovedkravet. Saksøker presiserer derfor at forføyningskravet ikke vil innebære foregrepet oppfyllelse. Det bes ikke om at aksjene skal midlertidig tilbakeføres til selskapet, det bes kun om at Saksøkte skal fratras rådigheten inntil hovedkravet er rettskraftig avgjort. Det er kvalitativt noe annet – og mindre – enn tilbakelevering av aksjene, og derfor ikke foregrepet oppfyllelse.

Det er sterk grunn til å frykte at Saksøkte vil disponere over aksjene før tilbakeleveringskravet er avgjort, dersom det ikke gjennomføres midlertidig sikring. Saksøker viser til det høye konfliktnivået mellom partene og måten Saksøkte tilegnet seg aksjene på. Det er videre grunn til å tro at Saksøkte i dag er i en svært utsatt økonomisk posisjon etter svært kostbar livsførsel i mange år, og med en lang rekke kreditorer og investorer som føler seg lurt av Saksøkte. Det vises også til at Saksøkte har belastet selskapet med sine private utgifter, og at Saksøkte i senere tid er politianmeldt av forsmådde investorer for bedrageri.

Selv om bokstav a) er det mest sentrale alternativet, vil bokstav b) også ha betydning for den del av forføyningen som gjelder utøvelse av aksjonærrettigheter i påvente av selskapets dom. Saksøktes utøvelse av aksjonærrettigheter i strid med selskapets interesser

vil kunne medføre vesentlig skade eller ulempe utover vanskeliggjøringen av gjennomføringen av kravet.

Forholdsmessighet

Saksøker kan ikke se at en forføyning vil medføre skade eller ulempe for Saksøkte som "står i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyning blir besluttet". Forføyning innebærer kun at Saksøkte fratras rådigheten over aksjene, samt aksjonærrettigheter, midlertidig. Dersom tilbakeleveringskravet ikke fører frem, vil ikke verdiene ha gått tapt. Det er i den sammenheng av betydning at aksjenes verdi i dag, i stor grad på grunn av Saksøkte disposisjoner og ledelse av selskapet, er liten.

Erstatning

Retten er ikke saklig kompetent til å ta stiling til det fremmede erstatningskravet og kravet må avvises. For ordens skyld presiseres det at Saksøker bestrider kravet.

Sakskostnader

Sakskostnader kreves dekket fullt ut uavhengig av om WR Inc. eller WR ASA skal anses for å være rette eier av hovedkravet i saken.

Påstand

Saksøker har nedlagt følgende påstand:

1. Gunnar Ryan Wiik forbys å overføre, eller på annen måte disponere rettslig over, derunder selge eller pantsette, samt å utøve aksjonærrettigheter for, 18 774 525 aksjer i WR Entertainment ASA fra VPS-konto 01613 0000025 i DNB.
2. Forføyningen gjennomføres ved at den registreres på Gunnar Ryan Wiiks VPS-konto 01613 0000025 i DNB.
3. For Gunnar Ryan Wiiks erstatningskrav: WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc frifinnes.
4. Gunnar Ryan Wiik erstatter WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. sine sakskostnader.

Saksøkte har i det vesentlige anført:

Vilkårene og forføyningskravet

Kjennelsen om midlertidig forføyning er basert på en feilaktig fremstilling av de faktiske og rettslige forhold, ensidig fremstilt av Saksøker. Vilkårene for midlertidig forføyning er ikke oppfylt.

Hovedkravet

Hovedkravet som Saksøker pretenderer å ha er at de er rett eier av aksjeposten i WR ASA på 18 774 525 aksjer som forføyningen gjelder. Saksøkte er imidlertid den rettmessige eier av aksjene. Det pretenderte hovedkravet eksisterer således ikke.

Saksøkers krav er utledet av at det hevdes at Saksøkte i 2013 rettsstridig tilegnet seg aksjer i WR Inc.. Dette bestrides og det er fremlagt bevis som viser at dette ikke er tilfellet. Det er derfor ikke sannsynliggjort at Saksøktes overtakelse av aksjene var rettsstridig. Tvert imot skjedde dette i samsvar med selskapets restruktureringsplaner og i full åpenhet.

De aktuelle aksjene i WR Inc. er imidlertid uansett nå i sin helhet eiet av WR ASA. De aksjene forføyningen gjelder er dermed ikke de samme aksjer som det hevdes at er rettsstridig ervervet.

Saksøkte er rettmessig eier av de 18 774 525 aksjene i WR ASA.

For det tilfelle at Saksøker eller andre skulle ha et krav knyttet til aksjeoverdragelsen i 2013, må dette i høyden være et erstatningskrav. Kravet består dermed ikke, og forføyningen må oppheves.

Sikringsgrunn

Det anføres at det ikke er sikringsgrunn og at forføyningen må oppheves.

Krav om erstatning

Saksøkte har lidd et tap som følge av den midlertidige forføyningen har forhindret ham fra å råde rettslig over sine aksjer. I samme tidsrom har det vært en markant nedgang i aksjekursen. Dette har påført et betydelig tap for Saksøkte.

Siden det ikke foreligger noe krav er Saksøker forpliktet til å erstatte det tap Saksøkte er påført "som følge av sikringen eller ved de skritt som har vært nødvendige for å avverge

sikringen eller å få den opphevet", jf. tvistelovens § 32-11. Slikt krav om erstatning gjøres gjeldende. Det nedlegges påstand om utmåling etter rettens skjønn.

Det anføres at siden det har vært et markant fall i markedsverdien for de aktuelle aksjene, må utmålingen av erstatningen ta utgangspunkt i forskjellen mellom verdien når Saksøkte ble fratatt disposisjonsretten og den verdi aksjene har ved opphevelse av forføyningen. I tillegg kommer konkrete kostnader ved å avverge og få opphevet sikringen.

Subsidiært: krav om sikkerhetsstillelse

For det tilfelle at retten skulle komme til at forføyningen skal helt eller delvis opprettholdes, anføres det at det foreligger flere gode grunner til å pålegge Saksøker om å stille sikkerhet som forutsetning for slik forføyning, jf. tvistelovens § 34-2.

Det er stor fare for tap, og fra store variasjoner i verdi. Skulle selskapet gå konkurs, ville Saksøktes totale tap i perioden utgjøre ca. kroner 12 500 000. Samtidig har Saksøker tilkjennegitt at de ikke har økonomiske muligheter til å gjøre opp et erstatningskrav for tap påført ved en urettmessig midlertidig forføyning etter tvisteloven § 32-11.

Aksjeposten som det er tatt sikring i utgjør i overkant av 20 % av det samlede antall aksjer i selskapet WR ASA (totalt 90 302 300 aksjer). Aksjeposten er dermed av vesentlig strategisk betydning, noe som gjør den attraktiv å omsette i en samlet transaksjon, siden en kjøper vil ha vesentlig innflytelse på selskapet. Dette er Saksøkte avskåret fra å gjennomføre.

Aksjepostens størrelse og den innflytelse den innebærer på selskapsrettslige beslutninger gjør at forføyningen om at aksjonærrettigheter ikke kan utøves i seg selv innebærer fare for tap, siden Saksøkte ikke kan ivareta sine aksjonærinteresser.

Dette tilsier at det må stilles krav om sikkerhet fra Saksøker.

Sakskostnader

Det kreves at Saksøker må erstatte Saksøktes sakskostnader for Oslo byfogdembete iht. tvistelovens kapittel 20. For det tilfelle at den midlertidige forføyningen opprettholdes kan ikke begge saksøkerselskapene være vinner av saken, slik at det i så fall kreves tilkjent sakskostnader fra det av saksøkerselskapene som ikke får medhold i hovedkravet.

Påstand

Prinsipalt:

1. Midlertidig forføyning besluttet i kjennelse i sak 17-105520TVI-OBYF/1 oppheves.
2. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. dømmes til med solidarisk ansvar å betale erstatning til Gunnar Ryan Wiik fastsatt etter rettens skjønn.
3. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. dømmes til med solidarisk ansvar å erstatte Gunnar Ryan Wiik sine sakskostnader.

Subsidiært:

1. Midlertidig forføyning besluttet i kjennelse i sak 17-105520TVI-OBYF/1 punkt 1 begrenses slik at utøvelse av aksjonærrettigheter ikke begrenses.
2. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. pålegges innen syv dager å stille sikkerhet fastsatt etter rettens skjønn for Gunnar Ryan Wiiks mulige erstatningskrav. Stilles ikke slik sikkerhet bortfaller forføyningen.
3. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. dømmes til med solidarisk ansvar å erstatte Gunnar Ryan Wiik sine sakskostnader.

Atter subsidiært:

1. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. pålegges innen syv dager å stille sikkerhet fastsatt etter rettens skjønn for Gunnar Ryan Wiiks mulige erstatningskrav. Stilles ikke slik sikkerhet bortfaller forføyningen.
2. WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. dømmes til med solidarisk ansvar å erstatte Gunnar Ryan Wiik sine sakskostnader.

Retten vurdering:

For at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne tas til følge, må saksøkeren sannsynliggjøre så vel krav som sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2.

I Oslo byfogdembetes kjennelse av 29. juni 2017 ble det slått fast at Oslo byfogdembete er rett verneting for behandlingen av kravet. Retten slutter seg til denne vurderingen. De prosessuelle reglene for en midlertidig forføyning skal behandles etter norsk rett etter lex fori, men vurderingen av hovedkravet må nødvendigvis baseres på hva det sannsynlige utfallet i rettssaken i California vil bli, og dermed hva som er det sannsynlige utfallet etter Californisk rett. Partene har i begrenset grad vært innom de Californiske rettsreglene. Retten legger derfor til grunn at de samme hovedprinsipper hva gjelder eiendomsrett,

avtalerett og selskapsrett som gjelder etter norsk rett kommer til anvendelse i denne saken, med mindre noe annet er godtgjort av partene, og vurderer sannsynligheten for hovedkravet ut fra dette.

Hovedkravet

Det har i rettsmøtet vært omfattende bevisførsel fra begge parter vedrørende hovedkravet. De faktiske hendelsene fra tiden aksjene ble overført til Saksøkte i 2013 fremstår for retten som uklare, særlig ettersom Saksøktes partsforklaring fremsto som ufullstendig på tross av gjentatte direkte spørsmål om hendelsesforløpet fra Saksøkers prosessfullmektig. Det er imidlertid i hovedsak kun to alternative hendelsesforløp som kan ha funnet sted, og dette gjelder både aksjene fra de norske aksjonærene Øyvind Holm-Johnsen og Steinar Larsen og aksjene fra de amerikanske aksjonærene James Cardwell, Michael J. Smith, Lee Mimms og Alan Bell. Det ene hendelsesforløpet er at Saksøkte har fått overdratt aksjene direkte fra de øvrige norske og amerikanske aksjonærene uten at aksjeinnehavet på noe tidspunkt har vært inntatt av WR Inc. Det andre alternativet er at aksjene ble overdratt fra aksjonærene til WR Inc. og at aksjene så har blitt overført fra WR Inc. til Saksøkte.

Det var flere motstridende forklaringer i rettsmøtet blant de aksjonærene som avga aksjeposter i 2013 om hvem de mente aksjepostene skulle overføres til. Saksøkers vitner Jonny Martinsen, Geir Kristiansen, Duane Eberlain, Øyvind Holm-Johnsen og Steinar Larsen, som alle har involvert i aksjeoverdragelsene som overdragende parter eller mellommenn, var alle av den oppfatning at aksjene skulle overføres til WR Inc. og ikke til Saksøkte. Saksøktes vitner James Cardwell, Lee Mimms og Michael J. Smith mente imidlertid at aksjene var ment overført til Saksøkte. Retten finner Cardwells forklaring lite troverdig, ettersom det i rettsmøtet ble grundig dokumentert at han ikke var klar over at aksjene faktisk hadde endt opp hos Saksøkte i telefonmøtet som ble avholdt den 20. november 2016 og har en motstridende forklaring i dag. Hva gjelder Mimms og Smith opplyste de begge at de stolte fullt ut på Saksøkte, og at de både var og er villige til å signere de dokumentene Saksøkte legger frem uten noen nøyere vurdering på grunn av tillitsforholdet de har til Saksøkte, noe som også gjaldt dokumentene de signerte i 2013. Det er ikke sannsynlig at disse to vitnene har hatt noe bevisst forhold til aksjeoverdragelsene og hvem som skulle være mottaker av disse.

Ettersom alle dokumentbevis i saken fra den aktuelle tidsperioden entydig peker mot at aksjene ble overdratt fra aksjonærene til WR Inc. og ikke til Saksøkte, legger retten til grunn at aksjene ble overdratt til WR Inc. og ikke til Saksøkte som det mest sannsynlige hendelsesforløpet. Dette samsvarer også med vitneforklaringene til Jonny Martinsen, Geir Kristiansen, Christoffer Lunde, Duane Eberlein, Øyvind Holm-Johnsen og Steinar Larsen. Retten legger videre i sannsynlighetsvurderingen betydelig vekt på at formålet med aksjeoverdragelsene slik det fremgår av dokumentasjonen fra 2012 og 2013 var å bringe inn ytterligere kapital til selskapet og å redusere aksjepostene til de opprinnelige

aksjonærene ("founding officers and directors"). En ren reallokering av aksjene fra de andre opprinnelige aksjonærene til Saksøkte, som også var en opprinnelig aksjonær, ville ikke ha vært i tråd med dette formålet. Det er dermed også lite sannsynlig at det var dette som faktisk skjedde.

Saksøkte har ikke fremlagt noe dokumentasjon på en overdragelse av aksjeinnehavet fra WR Inc. til seg selv, og heller ikke noe dokumentasjon på en transaksjon fra de øvrige aksjonærene direkte til Saksøkte. Det kan ikke være tvilsomt at innføring av aksjene i Saksøktes navn i aksjeeierboken (såkalt "cap table") ikke i seg selv er tilstrekkelig for en overføring av eiendomsretten, all den tid Saksøkte ikke kan dokumentere en faktisk aksjeoverdragelse. Det legges videre til grunn at det etter Californisk rett – i likhet med norsk rett – må stilles selskapsrettslige krav ved overføring av selskapets egne aksjer fra selskapet til en aksjonær. Ikke minst må en slik overføring i så fall gjøres av styret eller av et annet kompetent organ, og ikke av et enkelt styremedlem som selv er part i overføringen.

Vitnet Christoffer Lunde forklarte at det var han som førte aksjeeierboken på vegne av WR Inc., og de nærmere innføringene i aksjeeierboken ble gjort etter instruks fra Saksøkte. Lunde forklarte videre at han hadde fått en forespørsel fra Saksøkte om å lage hypotetiske aksjeeierbøker som viste aksjefordelingen dersom Saksøkte hadde overtatt aksjer fra de øvrige aksjonærene, og at en av disse hypotetiske aksjeeierbøkene så senere hadde blitt brukt som selskapets oppdaterte aksjeeierbok. Det fremstår som overveiende sannsynlig for retten at det er på denne måten Saksøktes erverv av aksjene faktisk har skjedd, ettersom Saksøktes forklaring på dette punktet var ufullstendig og det ikke er fremlagt noe øvrig dokumentasjon for aksjeervervet.

Saksøkte har fremmet innsigelse mot at tilbakeføring av aksjene i WR ASA kan skje dersom det skulle sannsynliggjøres at Saksøkte var uberettiget til aksjene i WR Inc.. Bakgrunnen for innsigelsen er at de aksjene som Saksøkte i sin tid overtok nå er skutt inn i WR ASA som tingsinnskudd, slik at Saksøkte ikke lenger er i besittelse av disse og at tilbakeføring dermed vil være en umulighet. Innsigelsen kan imidlertid ikke tas til følge. Aksjene i WR ASA er et direkte surrogat av aksjene i WR Inc., uavhengig av de nærmere selskapsrettslige reglene for ombyttingen av disse. Etter norsk rett er vindikasjon av surrogat anerkjent i både rettspraksis og teori, og gjennomgående i vurderingen er hensynet til et rimelig resultat tungtveiende. Forutsetningen for surrogatlæren i disse avgjørelsene er at det er økonomisk årsakssammenheng mellom det opprinnelige objektet og surrogatet, jf. blant annet Rt. 1993 s. 679 og artikkelen "Om vindikasjon av surrogater. Høysteretts dom i Høyfjellsutviklingssaken (Rt-1993-679)" av Johnny Johansen publisert i Lov og Rett 1994 på s. 242. Dette vilkåret er etter rettens oppfatning klart oppfylt i denne saken. Videre skal det i stor grad legges vekt på reelle hensyn i rimelighet i den konkrete sak, noe som etter rettens oppfatning også her vil tale for at Saksøker kan vindisere surrogatet.

Saksøkers prosessfullmektig har også i tilstrekkelig grad dokumentert at tilsvarende prinsipper om vindikasjon av surrogat følger av Californisk rett og læren om "constructive trust" som blant annet fremgår av Section 2224 of the California Civil Code og avgjørelsen *Coppinger v. Superior Court, 134 Cal. App. 3d 883, 891 (1982)*. Retten finner det dermed sannsynlig at tilsvarende resultat vil være tilfellet om tilsvarende innsigelse også blir reist i hovedsøksmålet i California.

Det bemerkes at det i denne saken ikke er snakk om vindikasjon fra en tredjemann, vindikasjonen skjer direkte mellom WR Inc. som rette eier og Saksøkte som uberettiget har eiendelen i hende. WR ASA er ikke part i form av å være avgivende eller mottakende part i vindikasjonen, men er part i form av å være selve objektet som vindiseres. Videre bemerkes det for ordens skyld at vindikasjon – i hvert fall etter norsk rett – ikke er gjenstand for foreldelse, jf. Rt. 2012 s. 506. Retten legger dermed dette til grunn i nærværende sak i mangel av dokumentasjon på at noe annet skal være tilfellet etter Californisk rett.

Saksøkte har videre fremmet innsigelse om at Saksøkers påstand i rettssaken i California gjelder enten tilbakeføring av aksjene eller erstatning for disse som et pengekrav, slik at hovedkravet ikke nødvendigvis gjelder aksjer. Saksøkte forklarte imidlertid i sin partsforklaring at han ikke har formue til å dekke et eventuelt erstatningskrav, slik at det eneste reelle formuesgodet Saksøker kan få dekning i etter hovedsøksmålet er aksjene. Innsigelsen om tvisteobjektet i California kan dermed ikke tas til følge.

På grunnlag av de opplysninger som er gitt i begjæringen, anser retten det tilstrekkelig sannsynliggjort at Saksøkeren har et krav på tilbakeføring av aksjene i WR ASA fra Saksøkte.

Sikringsgrunn

Saksøker har anført at det foreligger sikringsgrunn i saken både fordi Saksøktes adferd gjør det nødvendig fordi forfølgningen av kravet eller vil bli vesentlig vanskeliggjort etter tvisteloven § 34-1 første ledd bokstav a) og fordi Saksøker vil bli påført vesentlig skade dersom Saksøker selger aksjene etter samme bestemmelse bokstav b).

Det er ikke bestridt av Saksøkte at han har solgt en del aksjeposter i WR ASA i tiden før forføyningen ble iverksatt. Saksøkte fortalte i sin partsforklaring at han ønsker å selge aksjene fordi det i generalforsamlingen avholdt i juni 2017 har blitt fattet beslutninger som er ødeleggende for selskapet. Saksøkte har videre forklart at han ikke har midler til å dekke et eventuelt erstatningskrav, slik at det vil bli vanskelig for Saksøker å inndrive eventuelle krav dersom aksjene ikke lenger kan tilbakeføres.

Det foreligger således sikringsgrunn i saken hva gjelder Saksøktes adgang til å omsette og pantsette aksjene.

Saksøkte har i sin subsidiære påstand lagt ned påstand om at aksjonærrettighetene ikke skal begrenses dersom den midlertidige forføyningen for øvrig blir stående etter den muntlige forhandlingen.

Utgangspunktet er at sikringen ikke skal være mer omfattende enn nødvendig, slik at det også må foreligge et reelt sikringsbehov for at aksjonærrettighetene også skal omfattes av forføyningen.

I denne saken er det tale om en betydelig aksjepost på i overkant av 20 % av det totale antall aksjer i WR ASA. Aksjene for øvrig er svært spredt mellom en bred sammensetning av aksjonærer og oppmøteprosenten i generalforsamlingene er relativt lav. Det vil derfor være en reell mulighet for at Saksøkte alene eller sammen med noen mindre aksjonærer kan ha alminnelig flertall i generalforsamlinger og dermed svært stor påvirkningsgrad som kan medføre vesentlig skade eller ulempe for selskapet. Det nevnes her også at det høye konfliktnivået i saken vil kunne medføre at Saksøkte benytter aksjonærrettighetene til beslutninger og handlinger som ikke er i selskapets interesse.

Retten kan ikke se at den skade eller ulempe som saksøkte blir påført ved en slik forføyning står i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyningen blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 andre ledd. Det legges i denne forbindelse vekt på at hovedkravet i stor grad er sannsynliggjort, slik at Saksøktes rettmessige interesse over aksjene i perioden frem til hovedkravet er avgjort antas å være begrenset.

Sikkerhetsstillelse

Saksøkte har lagt ned påstand om at Saksøker må stille sikkerhet dersom forføyningen opprettholdes jf. tvisteloven § 34-5 annet ledd jf. 34-2 første ledd annet punktum.

Spørsmålet om hvorvidt sikkerhetsstillelse skal gis må bygge en bred helhetsvurdering. Dette fremgår blant annet i Midlertidig Sikring (Hans Flock, 2011) på side 250:

"Spørsmålet om beviskrav og sikkerhetsstillelse har en viss sammenheng. Jo mer sannsynlig det er at saksøkeren har et hovedkrav og en sikringsgrunn, jo mindre behov vil det være for at saksøkeren bør stille sikkerhet."

I denne saken er hovedkravet og sikringsgrunnen etter rettens oppfatning i stor grad sannsynliggjort, slik at behovet for sikkerhet vil være begrenset.

Saksøker hevder at de ikke har økonomi til å stille sikkerhet utover svært minimale beløp, og at formålet med forføyningsinstituttet vil bli uthulet dersom sikkerhetsstillelse kreves likevel. Det ble under prosedyren vist til både Ot.prp.nr. 65 på s. 275, Tvisteloven kommentarutgave (Schei m. fl., 2013) på s. 1242 og Midlertidig Sikring (Hans Flock) s. 251 som bygger opp under dette momentet. På den annen side bør Saksøkers manglende økonomi veie tungt også andre veien, i den form at de ikke vil være søkegode for et eventuelt erstatningskrav dersom Saksøkte skulle vinne frem i hovedsaken i California. Saksøkers manglende økonomi trekker dermed i begge retninger i vurderingen.

Behovet for sikkerhetsstillelse begrenses noe av at forføyningen ikke i seg selv vil innebære et tap. Et eventuelt tap for Saksøker vil oppstå dersom aksjekursen går ned i perioden han ikke kan disponere over aksjene, som har vært tilfellet hittil. Børsverdien på aksjene i WR ASA er i stadig i forandring, slik at det også kan være stigning i aksjeverdien i fremtiden som i så fall vil begrense et eventuelt tap eller teoretisk sett gi en gevinst i stedet. I alle tilfeller vil utmålingen av et eventuelt erstatningsbetingende tap – dersom dette skulle være aktuelt – være svært vanskelig, da selskapet synes å ha hatt en unaturlig høy børsverdi, samt at svingningene i aksjekursen nødvendigvis er nært knyttet til tvisten mellom Saksøker og Saksøkte.

Retten har vært i tvil om hvorvidt sikkerhetsstillelse skal kreves, men har lagt avgjørende vekt på at både hovedkravet og sikringsgrunnen i stor grad er sannsynliggjort sammenholdt med at Saksøker i realiteten ikke har anledning til å stille sikkerhet.

Sikkerhet skal dermed ikke stilles.

Avslutning og sakskostnader

På bakgrunn av det ovenstående opprettholdes den midlertidige forføyningen som avsagt i Oslo byfogdembetes kjennelse av 29. juni 2017. Ettersom forføyningen opprettholdes finner ikke retten grunn til å gå inn på Saksøktes anførsler om erstatning og erstatningsutmåling.

Saksøkte har anført at kun den ene saksøkeren av WR Inc. og WR ASA kan tilkjennes sakskostnader, ettersom kun en av disse kan ha et hovedkrav og den som da ikke har et hovedkrav med dette har tapt saken. Saksøker på sin side har anført at dette ikke kan være riktig, da begge selskaper er inntatt som saksøker av praktiske hensyn, og at det er resultatet som må være avgjørende, ikke hvem som er rettighetshaver til resultatet. Retten slutter seg til Saksøkers oppfatning. Saken er vunnet for både WR Inc. og WR ASA ettersom de har nedlagt samme påstand og de har fått medhold fullt ut for denne. Saksøker skal dermed tilkjennes sakskostnader jf. tvisteloven § 20-2 annet ledd.

Saksøker har fremlagt saksomkostningsoppgave pålydende NOK 738 575 eks. mva. i salær, samt NOK 41 022,27 i kostnader for rettsgebyr, tolk og reiseutgifter. Advokat Tokvam fremmet i rettsmøtet innsigelser mot Saksøkers omkostningsoppgave og anførte at beløpet er uforsvarlig og unødvendig høyt. Advokat Raanes responderte med at dette har vært nødvendig tidsbruk på grunn av mengden vitner, samt at Saksøker har vært nødt til å forholde seg til et bredt spekter av anførsler både av faktisk og juridisk karakter fra Saksøktes side.

Etter rettens oppfatning har saksfremstillingen fra begge sider vært uforholdsmessig omfattende i forhold til sakens størrelse og viktighet. Retten kan ikke se at det har vært nødvendig med en såpass omfattende sak for en midlertidig sikring av en aksjepost med relativt begrenset verdi og setter derfor salæret skjønnsmessig ned til totalt NOK 500 000 ekskl. mva. i medhold av tvisteloven § 20-5 første ledd. I tillegg kommer rettsgebyr og andre utgifter på totalt NOK 41 022,27, samt utgifter til tolk etter faktura.

Kostnadsbeløpet inkluderer ikke merverdiavgift, da den som får tilkjent saksomkostnader driver næring med avgiftsplikt og kan føre merverdiavgiften til fradrag i sitt avgiftsregnskap.

Det har i saken blitt oppnevnt tolker på bakgrunn av Saksøkers behov, og da særlig partsrepresentanten Tasmin Lucia-Khan og de engelskspråklige vitnene. Ettersom Lucia-Khan ikke har fast bopel i Norge eller er norsk statsborger dekkes ikke disse utgiftene av det offentlige, jf. tvistelovsforskriften § 13. Ettersom tolkene har blitt oppnevnt etter ønske fra Saksøker vil faktura for dette rettes til Saksøker, men Saksøker tilkjennes samtidig denne kostnaden etter tvisteloven § 20-2 og kan kreve dette dekket av Saksøkte.

SLUTNING

1. *Gunnar Ryan Wiik forbys å overføre, eller på annen måte disponere rettslig over, herunder selge eller pantsette, samt å utøve aksjonærrettigheter for, 18 774 525 aksjer i WR Entertainment ASA fra VPS-konto 01613 0000025 i DNB.*
2. *Forføyningen gjennomføres ved at den registreres på Gunnar Ryan Wiiks VPS-konto 01613 0000025 i DNB. Forføyningen løper til rettstvisten mellom WR Films Entertainment Group Inc. og Gunnar Ryan Wiik om aksjene er rettskraftig avgjort i amerikanske domstoler. Det skal ikke stilles sikkerhet for forføyningen.*
3. *Gunnar Ryan Wiik betaler saksomkostninger til WR Entertainment ASA og WR Films Entertainment Group Inc. innen to uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.*
4. *Gunnar Ryan Wiik betaler tolkeutgifter for retten etter faktura.*

Erik Sverdrup Enger-Mår

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.